

розподілу; оцінка загальних логістичних витрат для кожного варіанту з використанням критерію мінімуму наведених витрат.

Алгоритм побудови ланцюга поставок передбачає ітераційну процедуру з урахуванням взаємозв'язку і взаємовпливу блоків транспортування та управління запасами і логістики складування.

Ще одним з методів, що використовують для проектування логістичних систем є проектування варіантів доставки за допомогою мережових графіків. Час, що витрачається на доставку, є одним їх критеріїв, що впливають на вибір ланцюга постачань. Іншими критеріями є вартість доставки, надійність виконання зобов'язань та ін., Тому найбільш часто використовуються багатокритеріальні оцінки для вибору варіанта доставки.

Література.

1. Смирнов І.Г. Транспортна логістика : Навч. пос. / І. Г. Смирнов, Т. В. Косарева – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 224 с.
2. Галютдинов Р.Р. Транспортная логистика: понятие, виды транспорта, типы перевозок // Сайт преподавателя экономики. [2014]. URL: <http://galyautdinov.ru/post/transportnaya-logistika>
3. Савенкова Т.И. Логистика: учеб.пособие для студентов / Т. И. Савенкова. – 5-е изд., стер. – М.: Издательство «Омега-Л», 2010. – 255 с.
4. Белый К. Транспортная логистика. Режим доступа: <http://fingeniy.com/transportnaya-logistika/>

ЛОГІСТИКА У СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

Мезенцова А. В., студент

Науковий керівник: Криворучко О. М., д. е. н., професор

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

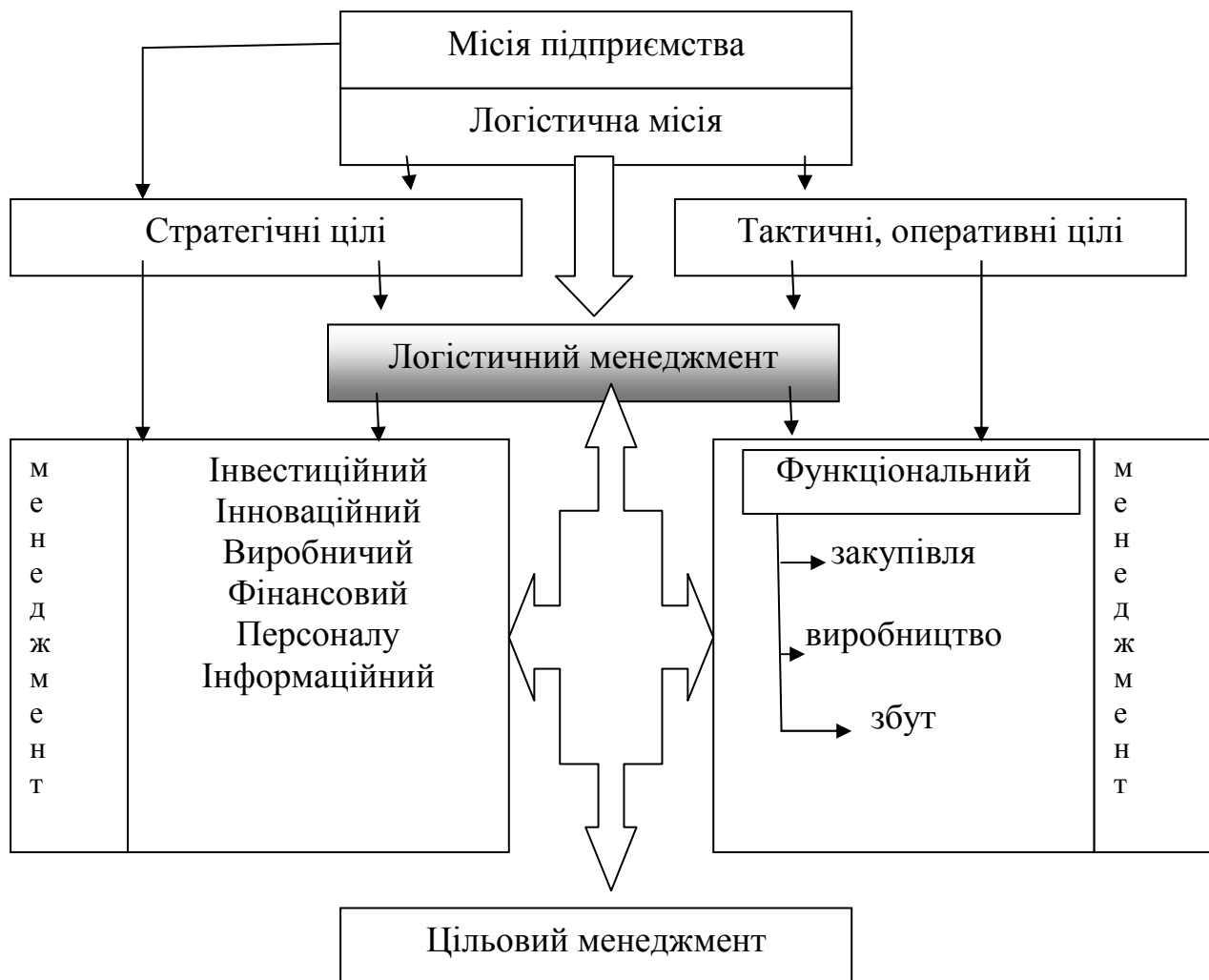
За відсутності товарного дефіциту на ринку та широких можливостей вибору споживачем товарів потрібної якості підприємство може розраховувати на виживання в умовах ринку, тільки, якщо воно буде пропонувати продукти, які мають ті чи інші споживчі переваги відносно до продукції конкурентів. За цих умов логістика дає досить відчутний внесок у виробничо-ринкові показники продукції, впливаючи на її собівартість, підтримку споживачів, якість продукцій та ін. Від логістики у тій чи іншій мірі

залежать такі споживчі характеристики продукту як видатки, якість, рівень обслуговування, надійність, наявність, швидкість доставки, розміщення, робота з джерелами матеріалів, стосунки з постачальниками, екологічні наслідки та ін. За цих умов фактично будь-який аспект логістики може набути принципового значення у формуванні загальної системи управління підприємства надаючи новий зміст в сучасний менеджмент [1, с. 42].

Підприємство можна розглянути як систему ЛМ, як постає перед нами як єдина організаційно-господарська структура. Ця система формується із самої організації, постачальників, сировини, матеріалів і комплектуючих виробів, покупців готової продукції, а також містить у собі систему транспортного й складського господарства.

Взагалі організація складається з керуючої системи й об'єкта керування. Керуюча система використовує підсумки логістичного дослідження галузевого ринку (конкуренти, постачальники, споживачі) і макросередовища (соціальна й політична система, екологічне, економічне середовище) для розробки й вибору стратегії з наступною трансформацією стратегічних цілей в управлінські рішення. Управлінські рішення в цілому спрямовані на стратегічні перетворення й містять, крім того, сигнали оперативного керування. Ці сигнали надходять в усі підсистеми об'єкта керування: фінансовий блок, блоки складського господарства, виробничу структуру, блок транспортного забезпечення, а також забезпечують інформаційні зв'язки зі споживачами й з постачальниками трудових, фінансових, виробничих і сировинних ресурсів. Об'єкт керування містить всі підсистеми, що забезпечують переробку вступників на входи ресурсів у виходи, що представляють собою розмаїтість товарів (послуг), вироблених компанією. Основними взаємозв'язками системи ЛМ є взаємозв'язки постачальників з організацією й організації зі споживачами. Будь-яке підприємство в процесі своєї виробничої діяльності постійно вступає в прямі і непрямі відносини з постачальниками, споживачами й конкурентами. Конкуренти, виходячи з ціллю будь-якої організації створити свого споживача, намагаються закріпитися на ринку, послабляючи тим самим положення інших господарських підприємств [2].

Опираючись на праці Крикавського Є. та Окландера М.А. [3, 4] сучасна система менеджменту підприємства являє собою композицію організаційної структури управління з функціонально орієнтованими сферами діяльності, об'єднаними стратегічними й іншими цілями (рис. 1).

Рисунок 1 – Місце логістичного менеджменту в системі менеджменту підприємства

Додатково в схемі передбачено цільовий менеджмент (управління якістю, управління прибутком, управління конкурентоспроможністю тощо) в зв'язку з тим, що їх реалізація за сучасних умов також повинна бути інтегрована з цілями логістичного менеджменту і з загальною системою управління підприємством.

Ціль логістичного менеджменту підприємства – синхронізація дій спеціалістів різних служб, які управляють логістичним потоком для здобуття необхідного рівня інтеграції логістичних функцій. Фундамент ієрархічної структури логістики підприємства мають становити логістичні функції та операції, набір яких досить великий і індивідуальний для кожного підприємства. В системі логістичного управління підприємством з позицій витрат, трудомісткості, часу поставки будь-яка операція має бути врахована і контрольована, а також закріплена за відповідним персоналом логістичного менеджменту підприємства.

Зміст процесу логістичного менеджменту здійснюється на основі функціональної структури логістичної системи. Таким шляхом формується відповідна організаційна структура.

Особливістю логістичної системи є те, що майже кожна ланка логістичної системи є синтезом об'єкта і суб'єкта управління, причому окремі ланки можуть бути функціонально відособленими логістичними підсистемами, що мають свої цілі і локальні критерії оптимізації. Досягнення стратегічної мети логістичної системи повинно бути забезпечене за рахунок необхідного рівня інтеграції, координації і директивного управління керівництвом підприємства.

Для реалізації функцій логістичного менеджменту на підприємстві беруть участь багато його підрозділів: маркетингу, матеріально-технічного постачання, планово-економічний, виробничі, збуту та ін. Тому відділ або група логістики має тісно взаємодіяти з різними службами підприємства для ефективного управління логістичними процесами.

В сучасній практиці багатьох підприємств розвиток організаційних структур відбувається у напрямку від вертикальної до горизонтальної організації. При цьому формуються, зазвичай, матричні, проектно- і процесно-орієнтовані оргструктури і команди персоналу підприємства (SDVT), що реалізують задані цільові установки логістичного менеджменту на певних горизонтальних рівнях.

Горизонтально орієнтовані організаційні структури логістики відрізняються від вертикальних лінійно-функціональних організаційних структур за такими основними ознаками:

- організаційною побудовою навколо проекту (процесу);
- вирівняною за рівнями (завданнями) ієрархією;
- залученням логістичного персоналу кожного горизонтального рівня та кінцевих споживачів товару до процесу вирішення проблем менеджменту;
- максимізацією зв'язків між ланками логістичної системи (логістичного каналу, ланцюга);
- високим рівнем інформованості персоналу логістичного менеджменту і безперервним підвищенням його кваліфікації;
- мотивацією логістичного персоналу щодо вдосконалення логістики на підприємстві.

Використання принципів інтегрованої логістики дає змогу підвищити ефективність функціонування підприємства завдяки скороченню тривалості циклу виробництва, обслуговування, що підвищує швидкість реакції на мінливі умови зовнішнього середовища.

Отже, логістиці характерний активний інтегруючий потенціал, який може поєднати та покращити взаємодію між такими основними функціональними галузями, як постачання, маркетинг, організація перевезень, продаж послуг. Логістичний менеджмент підтримує системну стійкість підприємства на ринку, сприяє формуванню, нарощуванню та розвитку потенціалу підприємства за допомогою як внутрішньої оптимізації дій, так і зовнішньої.

Література.

1. Тридід О.М. Логістичний менеджмент: навч. посіб. / Тридід О.М., Таньков К.М. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2005. - 224 с.
2. Гюлев Н. У. Конспект лекцій з курсу «Логістичний менеджмент» / Гюлев Н. У. – Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016. - 52 с.
3. Крикавський Є. Логістика підприємства: навч. посіб. / Є. Крикавський. – Л.: Львівська політехніка, 1996. – 160 с.
4. Окландер М.А. Контуры экономической логистики / М.А. Окландер. – К.: Наук. думка, 2000. – 174 с.
5. Головкова Л.С. Сукупний економічний потенціал корпорації: формування та розвиток : монографія / Л.С. Головкова. – Запоріжжя: КПУ, 2009. – 339 с.

ВСТАНОВЛЕННЯ ПОНЯТТЯ МАТЕРІАЛЬНІ ЗАПАСИ

Мирошниченко М. Є., студент

Науковий керівник: Бочарова Н. А., к. е. н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Кожному АТП для здійснення своєї діяльності необхідні товарно-матеріальні запаси. Від кількості запасів залежать витрати автотранспортного підприємства на зберігання, замовлення, транспортування; також витрати пов'язані з нестачею запасів (дефіцитом), а ці затрати оцінити набагато складніше. Від усіх цих витрат залежить прибуток та рентабельність підприємства, тому дуже важливо вміти визначити оптимальний розмір запасів і своєчасно робити замовлення. Важливим є облік фактичної наявності запасів та їх динаміку.

Питання управління закупівлею та поставками взаємопов'язані з питаннями управління запасами ресурсів. За вирішенням питань «що треба закупити» для діяльності АТП, слідує рішення: скільки